

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 19. marts 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMIHO
Sags nr.: 1304351
Dok nr.: 1396582

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 18. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Simon Emil Ammitzbøll (LA).

Spørgsmål nr. 3:

Kan ministeren, i forlængelse af Danske Regioners hørings svar, hvoraf det fremgår, at der med ændringen i § 41, stk. 2 nr. 7, hvor der åbnes op for, at studerende, der som led i en sundhedsvidenskabelig eller sundhedsfaglig uddannelse deltager i behandlingen af patienter, kan få videregivet patientoplysninger, "bør være opmærksomhed på, at der med ændringen gives adgang til at videregive oplysninger til en faggruppe, der ikke kan stilles selvstændigt til ansvar i sundhedsvæsenets patientklagesystem, men alene efter de almindelige forvaltningsmæssige regler", oplyse, hvilken betydning dette vil få for patienternes persondatasikkerhed?"

Svar:

I høringsnotatet gøres rede for overvejelserne i anledning af bemærkningen fra Danske Regioner om, at patienter efter gældende ret ikke kan klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn over, hvordan studerende håndterer en videregivet helbredsoplysning.

Det fremgår af høringsnotatet, at "en lovregulering af studerendes adgang til helbredsoplysninger er med til at styrke patienternes retsstilling og letter den kliniske hverdag, idet adgangen til helbredsoplysninger nu er klart defineret og afgrænset samtidig med, at fortroligheden sikres med en tavshedspligt, jf. nedenfor om Datatilsynets bemærkninger. Ministeriet finder, at sikring af fortrolighed og privathed er af stor betydning og værdi for både det enkelte menneske og for sundhedsvæsenets funktion. Forslaget afgrænses til at angå aktuel behandling, idet ministeriet ikke finder grundlag for at udstrække forslaget yderligere.

Med den tilføjede bestemmelse om tavshedspligt indeholder forslaget efter ministeriets opfattelse en balanceret afvejning af hensynet til patientens krav på fortrolighed og muligheden for, at sundhedsvæsenet kan løse sine opgaver på en enkel måde og med høj kvalitet. I den forbindelse bemærkes, at studerende betragtes som sundhedspersoner, når de virker som medhjælp, og i disse situationer har adgang til helbredsoplysninger på samme vilkår som andre sundhedspersoner - og er underlagt tavshedspligt efter allerede gældende regler.

Ministeriet bekræfter, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn efter gældende ret ikke har kompetence til at afgøre klager over studerende, der ikke virker som medhjælp. Klage- og erstatningsloven indeholder hjemmel til, at nævnets kompetence kan udvides til også at omfatte denne gruppe. De eksisterende sanktionsmuligheder, herunder straf efter sundhedslovens § 271 ved overtrædelse af tavshedspligten, findes dog tilstrækkelige, også henset til at en udbygning af nævnets kompetence vil medføre øgede økonomiske udgifter for det offentlige.”

Jeg henviser til høringsnotatet.

For mig er det vigtigt, at rammerne for vores sundhedsvæsen giver mulighed for, at studerende kan blive dygtige sundhedspersoner, der kan give patienterne en kompetent sundhedsfaglig behandling. Når en patient er indforstået med, at en studerende er med ved en sundhedspersons behandling af den pågældende patient, synes jeg også, at det er naturligt, at den studerende umiddelbart i tilknytning hertil kan stille sundhedspersonen afklarende spørgsmål om den behandling, som den studerende netop har overværet, med henblik på at forstå behandlingssituationen bedre. Det giver lovforslaget mulighed for.

Lovforslaget giver ikke mulighed for, at studerende kan få oplysninger om patienten uden tilknytning til den aktuelle behandling. Fx oplysninger om en tidligere behandling for kræft, der ikke har betydning for en aktuel behandling for en diskusprolaps. Patienten har efter forslaget endvidere en specifik ret til at frasige sig, at oplysninger videregives til den studerende.

Adgangen til at frabede sig videregivelse til en studerende er udformet i overensstemmelse med de øvrige gældende regler om ret til at frabede sig videregivelse, som er fastsat for at varetage hensynet til patientens privatliv. Patienten kan på ethvert tidspunkt af det aktuelle behandlingsforløb frabede sig, at helbredsoplysninger videregives til behandlingsformål. Der kan fx være tale om, at patienten ikke ønsker videregivelse generelt eller til en konkret sundhedsperson. Patientens mulighed for at frabede sig videregivelse i forbindelse med et aktuelt behandlingsforløb forudsætter, at patienten er fuldt informeret om denne mulighed, enten konkret eller via generel patientinformation.

Sundhedspersonen skal sikre sig, at patienten har fået denne information og forstået rækkevidden af denne. Den ansvarlige sundhedsperson har pligt til at sikre sig, at der ikke sker videregivelse af oplysninger, som ikke er relevante for det aktuelle behandlingsforløb. Det fremgår også af Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 161 af 16. september 1998 om information og samtykke og om videregivelse af helbredsoplysninger.

Lovforslaget giver heller ikke yderligere mulighed for, at den studerende kan videregive den modtagne oplysning. I den forbindelse skal jeg fremhæve det ledsagende forslag om at pålægge disse studerende tavshedspligt. Overtrædelse af tavshedspligten kan straffes. Hertil kommer eventuelle konsekvenser for praktikopholdet og uddannelsesforløbet, hvis en studerende bryder fortroligheden.

På den baggrund mener jeg, at fortroligheden er beskyttet imod, at den studerende giver oplysningerne videre, og at lovforslaget indeholder en fornuftig afvejning af hensynet til fortroligheden og hensynet til de studerendes læring og mulighed for at uddanne sig til kompetente sundhedspersoner.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Irene Holm